

masse bureaukrati på grund af liberalistisk principrytteri. Det er jo det, der er problemet. Vi står med en konsekvens af en lovgivning, der blev indført på krav fra liberalistisk hold om, at man absolut skulle udskille disse udgifter fra huslejen, så man kunne undgå nogle ganske små udgifter boligsikring og boligydelse, som man så hævdede at det offentlige kunne få en besparelse på. Det var rent principrytteri, ren ideologi. Penge var der ikke mange af i det, og det har siden vist sig, at de administrationsomkostninger, som man har pålagt udlejerne og boligforeningerne, faktisk er mindst lige så store, måske endda større, end de ganske små besparelser, som det offentlige har opnået. Hvad det angår, er det i alle henseender et fiaskoprojekt for liberalismen, som vi har til behandling i dag.

Jeg kan sige, at i den boligforening i Jylland, hvor jeg har min daglige gang, har vi det problem, at det faktisk koster stort set lige så meget at administrere disse regler, som det koster at administrere en mindre boligafdeling. Det er liberalistisk bureaukratisme, som vi her er udsat for.

Vores holdning er den, at det faktisk er fornuftigt, når flertallet i den arbejdsgruppe, som blev nedsat, konkluderer, at det mest fornuftige vil være simpelt hen at tage alle disse regler og ophæve dem. Det er en enkel løsning. Det kan selv liberalister vist ikke bestride. Det ville betyde, at man kunne starte på en frisk og få nogle regler, der var til at forstå, og som var rimelige.

Vi behøvede ikke at blive udsat for disse ekstra administrationsbyrder, og beboerne kunne på rimelig vis, efterhånden som teknologien udvikler sig – dér er jeg i øvrigt enig med hr. Behnke – sagtens selv via beboerdemokratiet finde ud af at gennemføre ordninger, så de enkelte får valgfrihed, og så fællesskabet heller ikke bebyrdes med urimelige omkostninger, fordi et lille mindretal ønsker at gennemføre nogle forandringer, hvor regningen så bliver sendt til fællesskabet.

Det er jo også det, hr. Behnke er inde på. Han vil give mindretallet adgang til at udskrive checks fra flertallets checkkonto. Selvfølgelig skal der være mindretalsbeskyttelse, men der skal vel også være et eller andet sted, hvor flertallet kan blive beskyttet imod, at mindretallet bare kan pålægge flertallet at betale. Det er også en side af denne sag.

Så alt i alt vil jeg mene, at ministerens forslag afspejler, at vi faktisk ikke står ved afslutningen,

men ved begyndelsen af et arbejde. Det håber jeg ministeren er klar over. I hvert fald vil jeg også tilslutte mig den opfordring, som hr. Oxdam kom med, nemlig at det allerførste, vi skal gøre, er at sende dette tilbage til arbejdsgruppen, hvor organisationerne er repræsenteret, og så få dem til at komme tilbage med en bedømmelse af det foreliggende lovforslag, således at vi andre får et sagligt grundlag for udvalgsarbejdet.

Det er sådan – det skal man være opmærksom på – at flertallet i arbejdsgruppen rent faktisk gjorde ministeren opmærksom på, at med det kommissorium, som var udarbejdet for arbejdsgruppen, ville det slet ikke kunne lade sig gøre at lave et rimeligt forslag, som medførte en rimelig forenkling.

Ministeren har alligevel valgt på dette meget vanskelige og utilfredsstillende grundlag at forsøge at lave et lovforslag, og det tror jeg ministeren har gjort, fordi der stod i loven, at det skulle han. Så er han jo næsten nødt til det; det kan jeg godt se. Men det forhindrer ikke, at vi nu sender det tilbage til dem, der virkelig ved noget om det, at vi får en tilbagemelding, og at vi så måske endda kan begynde på en frisk. I den forstand har Enhedslisten en åben holdning over for disse ting, men vi deltager ikke i liberalismens udskejelser.

(Kort bemærkning).

Erling Oxdam (V):

Det var hr. Keld Albrechtsens bemærkning om, at det skulle være udtryk for politisk ideologi, at man havde fået denne lovgivning fra 1992 med et ekstra kapitel 7 a ind i lejeloven. Nu må jeg lige gøre opmærksom på, at det var et meget, meget bredt forlig, der dér blev indgået.

Det skulle så alle sammen være liberale partier. Det vil selvfølgelig glæde en gammel liberal meget, men jeg tror, at hr. Albrechtsens forveksler ideologi med logik, for logisk er det efter min mening – og det vil jeg spørge hr. Albrechtsen, om han er enig i – at man ikke får offentlig støtte til sit eget private forbrug.

Lad så gå med, at man i mange år har subsidiert det at bo i en lejlighed, skønt det er 50 år siden, der var verdenskrig og begyndende mangel på lejligheder, men man skal vel ikke også betale folks telefon og fjernsynsnydelse. Så kunne man jo også begynde at sige: Hvad med maden, de får i lejligheden dér? Vi tager det hele med. Det bliver sådan et helt klippekort med offentlig støtte.